

VINKOVCI

1891. PRVO VINKOVAČKO OPĆE GOSPOJINSKO DOBROTVORNO DRUŠTVO
1917. HRVATSKO GOSPOJINSKO DOBROTVORNO DRUŠTVO
1936. "HRVATSKA ŽENA"
1994. "HRVATSKA ŽENA"

HRVATSKA ŽENA

godina XXV.

prosinac, 2021. Broj 41

Fotos: Zvonimir Tanocki

Poštovane i drage članice!

Bliži se kraju još jedna neobična i mnogima teška godina. Nadali smo se da će biti zdravija, da će pandemija proći. Nije prošla ali je došlo cjepivo i donijelo tračak nade u opušteniji život. Neka ovo blagdansko vrijeme napravi mjesta u vašim srcima za mir koji će ozariti vaša lica vedrinom, vašu dušu učiniti spokojnom, duh veselim, a srce ispuniti ljubavlju prema Bogu i bližnjima. Uživajte u čarima ovih blagdana i zahvaljujte Bogu na lijepim uspomenama koje vam je ova godina ipak ponudila. Neka bezuvjetna Božja ljubav bude s vama u danima koji dolaze. Blagoslovljen Božić i sretna Nova godina!

Ljubica Potočić

O PASTIRI ČUDO NOVO

O pastiri, čudo novo,
niste nigda vidjeli ovo:
jaslicam prostim rodio se Bog,
koji s neba siđe radi puka svog.

Betlehem evo nije daleko,
znajte da vam istinu rekoh:
u štatici prostoj leži Djetešce,
na slamici oštroj kano janješce.

Ljubav Božja prevelika
primi pravu put čovjeka;
s neba siđe dolje radi grešnika,
rodi se u štali radi čovjeka.

SVJETLO BOŽIĆNE NOĆI -NADA I ZALOG SRETNIJE BUDUĆNOSTI

Ponovo su naše misli i naši osjećaji okupljeni oko jaslaca gdje je davno zasjalo Betlehemsko svjetlo neugasive Božje dobrote i čovjekoljublja Boga našega. Rodio se Spasitelj svijeta, ispunila su se obećanja i dugo čekanje Staroga svijeta. Bog je nekoć našim ocima govorio po prorocima, a sada je progovorio u svome Sinu. Svjetlo koje je jednom zasjalo, više se nikada neće ugaziti. „Narod koji je u tami hodio svjetlost vidje veliku, one što mrklju zemlju obitavahu svjetlost jarka osvanu“ (Iz.52,9). Tako je veliki starozavjetni prorok uskliknuo u duhu gledajući dolazak Isusa Krista. „Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakoga čovjeka, dođe na svijet, bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna“ (Iv.1.9-10). Tu noć davno je navijestio prorok Izaija, to je božićna noć. Te blažene noći svjetlo koje je došlo na svijet obasjalo je narode koji su hodali u tami i ugledali su veliku svjetlost. Na toj svjetlosti Božje dobrote i ljubavi, već dvije tisuće godina grije se veliki dio ove civilizacije, koja ne želio živjeti u tami i mraku beznada. Na toj svjetlosti našli su se toliki siromašni i ostavljeni,

bolesni i gladni, oni koji su godinama bili u zatvorima tolikih mračnih ideologija, koje su više voljele tamu nego svjetlo jer su im djela bila zla i opaka.

U tom svjetlu potlačeni i porobljeni narodi vidjeli su svoju slobodu. To svjetlo prosvjetljuje najdublje strane ljudskoga bića, tamo gdje dođe nestaje noći, brišu se suze s tolikih uplakanih lica, nepravedno osuđenih, odvedenih u nepoznatom pravcu. To svjetlo božićne noći ušlo je u tamu grobova naših poginulih, nasilno odvedenih i nestalih za čija grobna mjesta ne znamo. To je svjetlo božićne noći nada i zalog sretnije budućnosti čovječanstva i našeg hrvatskog naroda, koji se gotovo prije 14 stoljeća poklonio novorođenom djetetu u jaslama. I u tom rođenju prepoznali smo naš životni put s kojega nas nitko nije mogao skrenuti ni u onim trenucima kada su nam nudili toliko toga u zamjenu za božićnu noć. Znali smo i ostali smo vjerni tom svjetlu, i zato nas tama nije nikada obuzela. Zato su božićna noć i Božić naš životni put.

*Mons. Tadija Pranjić,
svećenik u miru*

BOŽIĆ U FINSKOJ

Finska je daleko na sjeveru i u Hrvatskoj mnogi ne znaju puno o Finskoj ali poznaju jednog Finca, djeda Božićnjaka koji živi u Laponiji na sjeveru Finske. Priča o djedu Božićnjaku je važna djeci jer prije ili kasnije svi saznaju da je to lijepa bajka.

Evo nekoliko zanimljivosti o Finskoj: Finsku nazivaju „zemljom tisuću jezera“, čak 10 posto površine od 338.456 četvornih kilometara je pod jezerima i vodenim tokovima.

Finska je šumama najbogatija zemlja Europe; prevladava crnogorica.

Na krajnjem sjeveru Finske mogu se vidjeti dva prirodna fenomena: u ljeto (lipanj, srpanj) ponoćno sunce-sunce koje ne zalazi, u zimi (od prosinca do ožujka) aurora borealis-polarnu svjetlost.

Ponoćno sunce

Polarno svjetlo

Finska je prva zemlja koja je uvela opće pravo glas 1906.godine, što je uključivalo i žene.

Finska ima oko 5,5 milijuna stanovnika, po vjeroispovijesti su većinom evangelici. Finski govori 92 posto stanovnika. Uz finski službeni jezik je i švedski. Na sjeveru Finske, narod Sami govori svoj jezik. Glavni grad je Helsinki.

U Finskoj je zimi jako hladno i dani su kratki već od listopada nadalje. Božić je praznik svjetlosti, radosti i mira i jako je važan praznik. U Helsinkiju je 1930.godine po prvi puta organizirana Božićna ulica, urešena s puno lampica i borova. Danas svaki grad ima svoju Božićnu ulicu urešenu s puno lampica i svakakvih ukrasa.

Mi smo uvijek prije Božića stavili male lampice oko kuće, mora biti puno svjetla. Kao dijete išla sam s tatom u šumu po bor, nosili smo ga kući i svi zajedno kitili. Pripreme za Božić traju dugo. Spremanje kuće, kupovina darova, priprema hrane i kolača... čak i „ptice nebeske“ moraju biti nahranjene. Zanimljivo je da svaka kuća na grane drveća veže svežanj prosa. Treba mirno slaviti Isusovo rođenje i sve mora biti

Katedrala u Turku

spreмно do Badnjaka. Kada u 12 sati zazvone zvona s katedrale u Turku, vrijeme je za objavu Božićnog mira. To je tradicija koja se njeguje od 13. stoljeća. Danas se prenosi putem TV-a i radija i mnogi Finci prate taj program. Počinje proslava Božića. U Finskoj se najvažnija proslava održava na Badnjak. Obavezno se ide u crkvu i na groblje, pale se svijeće i moli za članove obitelji koji više nisu s nama.

Bor, božićna sauna i večera su sastavni dio tradicije.

Božić je najtradicionalnija finska svetkovina. Iz godine u godinu, dobra stara jela nalazi svoje mjesto na božićnom stolu: losos, haringa, božićna šunka i različiti složenci, salate i kolači.

Mama je pričala da je jelo ostajalo na stolu

cijelu noć, svi su mogli jesti kada su htjeli. Danas je ostalo isto, jede se, druži i pjevaju se božićne pjesme. Mi smo uvijek zajedno pjevali božićne pjesme do kasno u noć, a ujutro rano išli u crkvu.

Misija svake godine organizira koncerte u svakoj crkvi pod nazivom „Najljepše božićne pjesme“. Puno ljudi dođe kako bi zajedno pjevali i tad se skupljaju novci za Misiju. Ovo je tradicija koja se njeguje posljednjih 50 godina.

Božić se slavi u obitelji, tek drugi dan Božića, na Štefanje se ide u posjete ili se pozivaju gosti. Na Štefanje je običaj da obitelji odlaze i na sanjkanje, čemu se osobito raduju najmlađi.

Kada su naša djeca bila mala, pokušala sam im tumačiti da darovi i fina jela nisu najvažnija stvar u prigodi slavljenja Božića. Oni doduše jesu važni jer nas vesele a mi ljudi trebamo puno rekvizita da bismo veseli. Jedimo Isus nam može dati radost koja nikada ne nestaje. Bit Božića je u tome da nam je Bog dao najveći dar, svog sina Isusa za Spasitelja. Isus je svijetlo svijeta. On je mir i radost i život. Samo Isus daje spasenje i mir.

Blagoslovljen Božić svima.

Sinikka Kukulj

ŽUPA SV. VINKA PALLOTTIJA – Vinkovci 4

Početak 70-ih godina pater Jozef De Brant, palotinač porijeklom iz Belgije često je boravio na području naše biskupije u potrazi za duhovnim zvanjima. Njegovo belgijsko (flamansko) porijeklo i dobre komunikacijske sposobnosti su mu omogućile dobre kontakte s mnogim župnicima ovog dijela biskupije. Mnogim župnicima je pomogao da odu u Belgiju „prostiti“ novac za razne obnove i gradnje, a i sam je organizirao mnoge donacije.

Ponajviše se angažirao u župi Ivankovo. Kad je oko sebe okupio nekoliko svećenika pokazala se potreba da palotinci preuzmu jednu župu u Đakovačkoj biskupiji. Nakon što Slavonski Brod i Osijek preko Drave nisu bili prihvatljivi u razmatranje su došli Vinkovci, jer su palotinci već imali svoga kapelana u Ivankovu, gdje je i p. Jozef bio pastoralno i građevinski aktivan. U to vrijeme Vinkovci su imali tri župe i mogli su se i trebali crkveno širiti na istok. Prvotna ideja je bila da se osnuje župa u Radićevom bloku, a biskup je novu župu namjeravao povjeriti palotincima. Nekim svećenicima se to nije svidjelo te su biskupu predložili da se palotincima, kad su već zaslužni, povjeri teritorij mjesne zajednice Lenije.

Dekret o osnivanju nove župe je napisan 15. travnja 1977. U sljedećih godinu dana pronađeno je i kupljeno građevinsko zemljište, adaptirani prostori za bogoslužje, vjeronauk i stanovanje svećenika. Svečano otvorenje župe je bilo 28. svibnja 1978. iako su se u adaptiranoj kapelici (crkvici) Mise počele služiti oko mjesec dana ranije.

Počeci su bili skromni. Kamionska garaža je postala crkvice, od dvije pomoćne prostorije je nastala vjeronaučna dvorana, a svećenici su stanovali u ruševnoj kući u kojoj se jednom prilikom urušio strop. Ipak je iz dana u dan župa napredovala. Sve više vjernika se osjećalo pripadnicima novonastale župe. Trebale su proći mnoge godine da se većina vjernika odvoji od svoje matične župe Sv. Euzebija i Poliona. Uspjeh možemo zahvaliti marljivim svećenicima i časnim sestrama. Spomenuti ću samo neke s početaka: patri Marin Plum i Jozo Ivić te sestre Hijacinta Hobljaj i Bernadeta Mihaljević

Gradnja nove crkve i samostana je počela u travnju 1985. Arhitekt Srećko Lovrinčević iz Osije-

ka je prošao na natječaju. Projektnu dokumentaciju je izradila firma Dušan Staničkov iz Sombora. Radove je izvodila tvrtka Graditelji iz Vinkovaca. Već u došašću 1986. su se počele služiti sv. Mise zornice u nedovršenoj crkvi. Crkva je dovršena i posvećena 24. rujna 1989. U vrijeme gradnje naša se crkva ubrajala u najmodernije crkve, pa i građevine općenito. Uz crkvu se paralelno gradio samostan koji će služiti kao kuća za svećenike palotince i kao župni pastoralni centar sa župnim uredom, vjeronaučnim dvoranama, bibliotekom i ostalim potrebnim prostorima. Crkva i samostan čine jednu lijepu arhitektonsku cjelinu

U domovinskom ratu crkva je pretrpjela veće i manje štete, jer je pogođena s 5-6 granata i raketa. Ratna oštećenja su sanirana 1996. godine. Od 1992. do 1999. na području ove župe bili su mnogi prognanici iz susjednih okupiranih sela. U to vrijeme je župa brojala blizu 4000 članova. Imali smo velik broj krštenika, prvopričesnika, krizmanika, vjenčanih, a relativno malen broj umrlih.

Jedno vrijeme je broj vjernika bio stabilan, a onda je došao ulazak u EU što nas je opet smanjilo. Iako se grade novi stanovi i kuće na području župe ipak se broj vjernika smanjuje. Trenutno nas je možda 50 preko 3000. Bojim se da će ova godina biti prijelomna što se tiče nataliteta, jer do dana pisanja ovog teksta imamo 37 umrlih, a 36 krštenih.

p. Ilija Sudar SAC, župnik

Prijam kod gradonačelnika Vinkovaca PODRŠKA PROVEDBI ZNAČAJNIH PROJEKATA

Nova kalendarska 2021.godina počela je pozivom što ga je „Hrvatskoj ženi“, u povodu Međunarodnog dana djece oboljele od malignih bolesti, uputio vinkovački gradonačelnik Ivan Bosančić. Prijemu koji je u uredu gradonačelnika bio zakazan za sredinom veljače prisustvovala su dr.Ljubica Potočić predsjednica, Milka Vida dopredsjednica i dr.Marija Mišetić tajnica Društva. Vrlo senzibiliziran za problematiku koja se tiče izgradnje-osnivanja hospicija u Vinkovcima, ustanove za zbrinjavanje onih kojima medicina više ne može pomoći, zatražio je podršku ove humanitarne, dragovoljne i nestranačke udruge da hospicij konačno zaživi u našem gradu. U razgovoru, gradonačelnik je istaknuo kako je u više navrata o ovoj temi razgovarao s dr.Vlastom Vučevac predsjednicom Hrvatskog društva za palijativnu medicinu Hrvatskog liječničkog zbora, liječnicom koja se svesrdno zalaže za razvoj palijativne skrbi i osnivanjem hospicija i to ne samo na našem području već u cijeloj Hrvatskoj. S obzirom na to da je rođena Vinkovčanka izuzetno joj je stalo da se konačno realizira ovaj zahtjevan projekt. Svakako valja istaknuti da je Društvo „Hrvatska žena“ od same obnove Društva, od 1994.godine, razmišljalo o otvaranju hospicija u Vinkovcima. Društvo se čak i uključilo u Društvo prijatelja hospicija u Vinkovcima, ali nije bilo velikog uspjeha.

U razgovoru, gradonačelnik Bosančić izvijestio je čelništvo „Hrvatske žene“ o razgovorima koje je na tu temu vodio s dr.Vučevac i o njezinom prijedlogu da se kupi jedna kuća koja bi se prema važećim propisima Zakona o socijalnoj skrbi mogla adaptirati i prilagoditi za hospicij. Osobno je podržao taj prijedlog i zauzet će se da se on i provede, uz nastojanja da se projekt kandidira za sredstva iz EU fondova. Ovom prigodom istaknuo je da se stupanj civilizacije

mjeri odnosom prema najslabijima, najranjivijima, najbolesnijima, prema onima koji odlaze s ovoga svijeta, i da je grad spreman provesti potrebne aktivnosti. Sugovornice na tu temu podržale su ideju osnivanja hospicija kao dijela palijativne skrbi i naglasile da će u tom smislu, prema svojim mogućnostima pomoći i senzibilizirati javnost. Ostvari li se ova ideja bit će to značajan prinos razvoju društva i uljudbe na našem području.

Gradonačelnik je upoznat i s provedbom još jednog projekta što ga je pokrenula „Hrvatska žena“ a radi se o izgradnji Centra za boravak starijih osoba i Savjetovališta za dnevnu palijativnu skrb, čime bi uz izgradnju hospicija bila zaokružena jedna cjelina kada su u pitanju stari, nemoćni i umirući. Podrobnije o ovom projektu govorila je predsjednica Društva Ljubica Potočić dr.med. Gradonačelnik je svesrdno podržao i ovaj projekt obećavši da će grad preuzeti dio aktivnosti (rušenje stare kuće, čišćenje terena, izrada projektne dokumentacije). Kada će doći do provedbe ovisi o puno čimbenika. Jedno je sigurno, takav sadržaj prijeko je potreban, jer je svakim danom sve više ljudi starije dobi i sve su izrazitija ograničenja u zadovoljavanju njihovih potreba. Prisjetimo se i riječi Pape Franje koji je često pozivao društvo da se skrbi o starijim osobama jer su one izvor mudrosti i iskustva i u kojima je kritizirao „kulturu odbacivanja“ kojom suvremeno društvo isključuje ljude kada više nisu produktivni. Da itekako vodi računa o ovoj i drugim najranjivijim skupinama društva Društvo „Hrvatska žena“ Vinkovci potvrdilo je provođenjem svojih temeljnih aktivnosti. Jedna koja je imala odjeka u javnosti i koja se unatrag četrnaest godina pokazala kao izvanredna svakako je ona koja na konkretan način brine o teško bolesnoj djeci. U stanu u Zagrebu, kojega je nizom svojih aktivnosti i pomoći lokalne zajednice, pravnih osoba i pojedinaca, uspelo kupiti, dosad je boravilo preko dvjestotinjak djece sa svojim roditeljima, naravno u onim danima kada su morali primati terapiju a nisu morali ostajati u bolnici. O svemu ovome također je bilo govora na ovom sastanku. Gradonačelnik Bosančić pohvalio je Društvo kako zbog ove tako i zbog drugih hvalevrijednih aktivnosti. Za obilježavanje Međunarodnog i Nacionalnog dana djeteta oboljelog o maligne bolesti rekao je kako je to prigoda da se podsjetimo kako je pružanje kvalitetne

skrbi za djecu oboljelu od tako teške bolesti jedan od prioriteta hrvatskog društva. Kada je u pitanju stan u Zagrebu pokrenuto je pitanje dugogodišnjeg sigurnog osiguranja sredstava potrebnih za održavanje stana (plaćanje režija, zamjena dotrajalih kućanskih uređaja i namještaja, popravci i drugo). S obzirom na to da su stan dosad koristili potrebni s područja cijele županije, gotovo iz svih mjesta, dopredsjednica Vida predložila je da se s ovom temom upoznaju i gradonačelnici i načelnici na sjednici Koordinacije, što je nakon nekog vremena i učinjeno. S određenim iznosom gradonačelnik je obećao da će Grad sudjelovati u obnovi stana, da će financirati kupnju novog namještaja jer je nakon trinaest godina postojeći dotrajavao i bilo ga je neophodno zamijeniti. Suradnja Grada i Društva „Hrvatska žena“ godinama je bila izuzetna i kao takva nastavlja se i dalje. Sve su svemu, sastanak je iznjedrio smjernice za provedbu vrlo značajnih projekata, prijeko potrebnih našem gradu.

Milka Vida

Koordinacija župana, gradonačelnika i načelnika Vukovarsko-srijemske županije

BRIGA O TEŠKO BOLESNOJ DJECI NAŠA JE OBVEZA

-svesrdna podrška i pomoć u osiguranju sredstava za režijske i druge troškove stana u Zagrebu u kojemu po potrebi borave teško bolesna djeca i njihovi roditelji

Nakon razgovora koji je u povodu Međunarodnog dana djece oboljele od malignih bolesti vođen s gradonačelnikom grada Vinkovaca Ivanom Bosančićem u njegovom uredu i zaključka da se s prijedlogom o sufinanciranju troškova održavanja stana u Zagrebu u kojemu po potrebi borave teško bolesna djeca i njihovi roditelji upoznaju župan, gradonačelnici i načelnici Vukovarsko-srijemska županije, čelništvo Društva „Hrvatska žena“ Vinkovci uputilo je dopis županu da u dnevni red iduće Koordinacije gradonačelnika i načelnika uvrsti i točku koja bi se odnosila na pružanje pomoći jedini-

ca lokalne samouprave. Tadašnji župan Božo Galić, dobar poznavatelj ove problematike i čovjek koji je tijekom provođenja inicijative za kupovinu stana u Zagrebu bezrezervno pružio pomoć i pridonio da se ona realizira, stavio je u dnevni red i ovu točku. Predsjednica Društva dr.Ljubica Potočić podrobno je obrazložila prijedlog uz naglasak da su u tom stanu, od kupovine 2008.godine, boravila djeca iz gotovo svih mjesta naše županije, odnosno 130 obitelji, o čemu se vodi dokumentacija. Troškove režija, ali i neophodne popravke kućanskih uređaja i drugo, dosad je svojim akcijama osiguravala „Hrvatska žena“. S obzirom na to da je epidemiološka situacija dobro utjecala na angažman, u tu svrhu zatraženi su podrška i pomoć šire lokalne zajednice. Predsjednica Potočić istaknula je kako bi se ovaj problem mogao riješiti na način kada bi od 5 gradova i 26 općina koliko ih ima u našoj županiji svatko primjerice godišnje iz svog proračuna izdvojio 300 do 600 kuna. Dodatno je o potrebi pružanja konkretne pomoći obiteljima koje su na žalost imale tu nesreću da im oboli dijete i to od najtežih bolesti govorila i Milka Vida, dopredsjednica Društva. Podsjetila je kako se došlo do stana i što on znači već ionako osiromašenim obiteljima i naglasila da nitko ne smije ostati imun kada se govori o ovoj temi. U raspravi je sudjelovalo nekoliko načelnika i svi su se složili da je neupitna pomoć koju će pružiti. Neki su predlagali i veće iznose i obećali da će ih i uplatiti. I župan Božo Galić također se pridružio njihovim razmišljanjima i rekao da za takve potrebe županija ima ogromno razumijevanje. Nakon ovog sastanka koordinacije gradonačelnika i načelnika uslijedilo je potpisivanje ugovora sa svakom jedinicom lokalne samouprave ponaosob. S odmakom od deset mjeseci evidentno je da je većina potpisala ugovor. Tek nekoliko njih dalo je obrazloženje da sličan oblik pružanja pomoći već daju drugim subjektima. Poštivanje ugovora bit će transparentno i potpisnici će na kraju svake kalendarske godine biti upoznati gdje je i kako utrošena svaka uplaćena lipa. Valja dodati i slijedeće, uz besplatan boravak u stanu i plaćanje režija, obiteljima s teško bolesnom djecom pružaju se i neki drugi potrebni oblici pomoći, što je omogućilo ovakvo donošenje odluke na koordinaciji gradonačelnika i načelnika Vukovarsko-srijemske županije.

Milka Vida

USKRSNE KOŠARICE

Natječajne fotografije u organizaciji Društva "Hrvatska žena" Vinkovci

Jedan od važnih simbola Uskrsa u hrvatskoj tradicijskoj kulturi su uskrsne košarice, korpe napunjene hranom, prekrivene svakovrsnim predicom prikriživanim ili šlinganim otarčićima - starinskim ručnicima ili modernijim salvetama i njihova posveta - svetenje u nedjeljno ili subotnje jutro u Crkvi pod misom.

To je posebice znakovito u rimokatoličkoj kulturi istočne Hrvatske. Kada se živjelo u velikim obiteljskim zadrugama gdje je bilo puno svita u kući trebalo je i dosta svetenja. Tako su na posvetu jela nošene velike korpe s dvije ručke - s dva uveta od očišćene - oguljene šibe ili u bilim šokačkim korpama s polukružnom drškom od šibe vitine ili od oguljene ili neoguljene vrbe pune hrane: kuhana šunka, kulen, kobasice, kuhani jezik, komad slanine, rebra, uskrsni kruh - letnica, očišćena kuhana jaja, vezice mladog crvenog i bijelog luka, sol u solenki, hren, sve s malim inačicama prema mjestima i samim obiteljima. U prošlosti jelo u korpama, košaricama bilo je prekriveno starinskim otarkom za svetenje s velikom tkanom o glavom – temeljnim ukrasom i različito izvedenim rubnim ukrasnim krajevima. Na otarčićima i salvetama vremenom je bilo različitog ručnoga rada: pripli(e)ta, raspli(e)ta, šlinge, rišaljea, neceraja, motiva i različitih tehnika veza raznobojnim vulom, kao i nebrojene maštovite kombinacije ručnoga rada što je uvijek bilo i jest: ponos i dika ženskoga svita.

Nekada se naročito vodilo računa da se svetenje ne stavi izravno na ciglu u Crkvi, već na ponjavčić – klecalo, a istodobno kako je to nešto sveto: nitko nije smio prikoračit preko svetenja. Djevojke i mlade snaše nakon posvete hrane u Crkvi žurile su doma gdje su ih priželjkivali članovi obitelji za zajedničko blagovanje. Po tome kako su žurno stigle, tumačilo se koliko su vridne u svim poslovima koje obavljaju.

Na sreću stare tradicije u ovim našim krajevima žive i danas prenošene na mlađe generacije iako u moderniziranim oblicima. U današnje vrijeme je i određeno natjecanje u ljepoti izrada, očitovanja i prezentiranja ručnih tekstilnih izričaja koje prekrivaju

košarice, svake godine u nekom novom i drugom obliku. Brojne slavonsko-srijemsko-baranjske udruge u susret blagdanu Uskrsa priređuju i prigodne izložbe takvih svojih ručnih uradaka.

U povodu blagdana Uskrsa 2021. Društvo „Hrvatska žena“ Vinkovci pod propisanim epidemiološkim uvjetima vezanim uz aktualnu pandemiju virusom SARS-COV-2, upriličilo je dodjelu priznanja i proglašenje najuspješnijih fotografija na temu Uskrsne košarice. Bio je to raspisani fotografski natječaj 25. veljače iste godine od strane Društva HŽVka u dvije kategorije:

- stare obiteljske fotografije uskrsnih košarica, snimljene do 2000. godine u kontekstu blagovanja Uskrsa
- recentne autorske fotografije uskrsnih košarica u kontekstu posvete, snimljene u razdoblju od 2000. godine do 2021. godine.

Na natječaj se javilo 17 sudionika i tri udruge sa 74 natječajne fotografije, među kojima je pet starih, a druge recentne koje su vremenom snimali sami sudionici kao osobnu obiteljsku uspomenu u odabranom okružju. Sudjelovali su: Antun Flinčec iz Antina, Ana Kršić, iz Cerića, Zlatica Čakić, Marija Buhač, Ana Majdančić, Dinka Markasović, Ankica Tadić, Eva Vulić i Željka Vulić iz Vinkovaca, Anica Janjić, Anica Kulić, Jela Janjić i Nada Mijatović iz Privlake, Jela Hinić i Marija Kovačić iz Tovarnika, Vesna Špoljar i Višnja Makek iz Zagreba i udruge KC Klasje, Privlaka, Gradišćanski Hrvati, Gradišće, Austrija i KUD Vesela Šokadija iz Koritne.

Na svečanom događanju 16. travnja 2021. u dvorani Gradskog poglavarstva Vinkovci nazočne je uvodno pozdravila i iznijela svoje impresije uz uskrsne košarice, predsjednica Društva Ljubica Potočić. Kroz power point prezentaciju etnologinja Ljubica Gligorević na stručan način predstavila je sve pristigle radove i njihove autore. Članice Povjerenstva za odabir najuspješnije predstavljenih uskrsnih košarica preko medija fotografije bile su članice Društva HŽVka: Katica Šarčević, nastavnica, Marija Mišetić, dr. medicine, Ljubica Potočić, dr. medicine, predsjednica Društva i stručna suradnica, mr. sc. Ljubica Gligorević, koje su se 10. travnja 2021. odlučile za stare obiteljske fotografije uskrsnih košarica, snimljene do 2000. godine u kontekstu blagovanja Uskrsa i proglasile:

I. mjesto:

Svetenje, Privlaka, 1941., (fotografija u posjedu Anice Janjić iz Privlake)

II. mjesto:

Uskrsno jutro, Antin, oko 1960., (fotografija u posjedu Antuna Flinčeca iz Antina)

Kako su prijavljena samo dva vlasnika starih fotografija, treća nagrada nije dodijeljena.

U kategoriji recentnih autorskih fotografija uskrsnih košarica u kontekstu posvete, snimljenih u razdoblju od 2000. godine do 2021. godine, članice Povjerenstva su odlučile:

I. mjesto:

Uskrsne košarice KUD-a Vesela Šokadija Koritna, Koritna, 2019.

II. mjesto:
Uskrsna košarica Ane Kršić, Cerić, 2021.

III. mjesto:
Uskrsna košarica Željke Vulić, Vinkovci, 2021.

Svih 17 sudionika ovoga fotografskog natječaja na uskrsnu temu dobili su priznanja i publikaciju DHŽVk Kruh naš svagdašnji koje su im uručile članice ocjenjivačkog Povjerenstva: Marija Mišetić, Katica Šarčević i Ljubica Potočić. Nagrađenima su uručeni buketi cvijeća, a prvonagrađenim i likovno djelo. Ovaj svečani program na kreativan način moderirala je članica Društva HŽVk Milka Vida. Čestitke svim sudionicima natječaja fotografije Uskrsne košarice 2021. godine!

Društvo “Hrvatska žena” kupila kuću za izgradnju Dnevnog boravka za starije

Unazad nekoliko mjeseci atraktivan plac površine nešto veće od 600 m² sa starom trošnom kućom na adresi Duga 81 u vlasništvu je Društva “Hrvatska žena” Vinkovci

Jedna od najaktivnijih humanitarnih udruga u gradu uložila je vlastiti ušteđen novac kako bi ga oplemenila u onom što im je najviše potrebno, a to je vlastiti prostor. Njihovim poduzetničkim pothvatom oduševljen je gradonačelnik Ivan Bosančić ponudivši podršku Grada u rušenju postojećeg derutnog objekta i izradi projektne dokumentacije budućeg dnevnog boravka za stanovanje za kojeg se predsjednica Društva nada da će uspjeti konkurirati europskim fondovima te ga tako privesti krajnjoj svrsi -izgradnji dnevnog boravka za starije sa zdravstvenim savjetovalištem, dnevnom palijativnom skrbi te prostorima za svakodnevne radionice u koje bi se uključili starije osobe, od kulinarskih, preko pletačkih, sportsko-rekreativnih, glazbenih i likovnih. „Ovo je ozbiljan projekt. Nakon završetka procesa prijenosa vlasništva planiramo radove rušenja postojećeg derutnog objekta nakon čega ćemo krenuti s izradom projektne dokumentacije, a ponuđena pomoć i potpora gradonačelnika Bosančića za nas je velika stvar jer imamo pouzdan oslonac i znamo da u ovome nismo

same. Prvi su to koraci za koje se nadamo da će, u perspektivi, prethoditi formiranju hospicija u Vinkovcima, no on ipak neće moći biti na ovom mjestu nego zasebna ustanova,” priželjkuje Ljubica Potočić, žena velike pokretačke energije i jasne vizije, a koja je svoje umirovljeničke dane samozatajno usmjerila ka plemenitim ciljevima. Ono što žele na ovom mjestu u budućnosti, uz volonterke, članice Društva je okupiti starije sugrađane te im ponuditi različite sadržaje i animaciju s obzirom na to da je riječ o generacijama čije se slobodno vrijeme ne temelji na susretima u kafićima nego neobaveznim međusobnim druženjima na primjerice, radionici šivanja, ručnog rada i izradi ostalih rukotvorina, pjevanju, čitanju ili jednostavno samo gledanju televizije u društvu. „Želimo im priuštiti mjesto na kojem će se družiti, zabaviti i korisno ispuniti umirovljeničke dane. Što god to bilo, važno je da ih raduje. Pripremit ćemo i djelić vrta u kojem će sami, imaju li želju, moći vrijeme kratiti u sadnji čega god žele. Želimo napraviti jedan Centar za dnevni boravak starijih pa i povremeno ih prevesti na liječnički pregled, bude li potrebe, osigurati im patronažu ili svojevrсни oblik kućne njege na jednom mjestu. Olakšati malo skrb i njihovim obiteljima. Sjašno je što su preko puta naše adrese crkva i samostan Svetog Antuna Padovanskog čime im je osigurana i blizina duhovne potpore, a s obzirom na to da je starijim ljudima vjera jedna od primarnih stvari u životu,” kaže predsjednica “Hrvatske žene” Vinkovci. Najvažnije, dobra i pristupačna lokacija je osigurana na početku stvaranja jednog modernog Dnevnog boravka za stare kojima “Hrvatske žene” iz Vinkovaca samo nastavljaju tragom svog humanitarnog poslanja i brige za sugrađane u potrebi.

Tihana Papac

Društvo “Hrvatska žena” nakon više od godinu dana ponovno okupila likovnjake na humanitarnoj koloniji

Nakon više od godinu dana stanke i bez neposrednog druženja umjetnika i članica, “Hrvatska žena” Vinkovci održala je tradicionalnu likovnu koloniju kojoj se u Vinkovcima odazvalo petnaestak likovnjaka čiji radovi ostaju u fundusu ove humanitarne udruge od čije prodaje redovito financiraju hladni pogon stana u Zagrebu čije su vlasnice već godinama, a u svrhu smještaja članova obitelji maligno oboljele djece na liječenju u Zagrebu.

„Mi smo i prošle godine odradili kada su nam likovnjaci dali slike, a mi njima materijal, no ništa ne može zamijeniti ozračje na kakvo smo navikli jer nismo se družili i to nam je jako svima nedostajalo”, iskrena je predsjednica Društva Ljubica Potočić. Uključivanjem gotovo svih jedinica lokalne samouprave Vukovarsko-srijemske županije u sufinanciranje režijskih troškova od ove godine, članice će, ovisno o višku raspoloživih sredstava za tu namjenu pronaći način pomoći izravno obiteljima oboljele djece s područja cijele županije kojima je ovaj stan na raspolaganju tijekom boravka u Zagrebu. „Nakon što radove uramimo, prodajna izložba najvjerojatnije će biti na jesen s obzirom na vrijeme godišnjih odmora. Najviše smo slika prodavali na Šokačkim zabavama, no kako sada nije prigoda, bude li želje, građani nas mogu kontaktirati te kupiti sliku u našim prostorijama tijekom cijele godine ili na danima otvorenih vrata Društva,” naglašava predsjednica. Okupljeni u prirodi na periferiji grada, svatko si je našao neko mjesto, a s njima se družio i prodekan Likovne akademije iz Osijeka. Štafelaji i danas pričaju tematski različite priče među kojima je i ona inspirirana nedavnim blagdanom Tijelova, pojašnjava nadahnuće samostalni slikar, gotovo jedini u svijetu istinski majstor mozai-

ka, Rozvelt Kapović iz Osijeka. „Raspelo, balerina i jedan vinkovački pejzaž moja su današnja inspiracija u suhom pastelu. Na druženje sam poveo i svoje dvije kolegice koje su prvi puta ovdje pa uživamo, radimo. Malo ljubavi, malo veselja, sve u svemu jedna dobra kombinacija”, ocjenjuje raspoloženi Kapović. „Meni je to dirljivo. Naši likovnjaci željni su međusobnog druženja, pa često, ako nisu sigurni da će svoj rad završiti za trajanja kolonije, donesu sa sobom barem jednu spremnu sliku. Tako da na koncu dana Udrugu daruju s dvostruko više slika nego ih je okupljenih na druženju”, istaknula je Potočić.

Tihana Papac

Članice Društva „Hrvatska žena“ aktivne u sklopu projekta „Aktivni u starosti“

PROVEDENO VIŠE KORISNIH AKTIVNOSTI

Gradska udruga umirovljenika grada Vinkovaca 6. listopada 2020. godine, u svečanoj dvorani Našice potpisala je ugovor s Ministarstvom rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike o dodjeli bespovratnih sredstava za provedbu projekta „Aktivni u starosti“. Gradska udruga umirovljenika grada Vinkovaca s partnerima, Vinkovački plivački klub, udrugom Mladeži Vinkovaca XO i Gradom Vinkovci, projekt je prijavila na Javni poziv „Pridruži se – Aktivni u mirovini“, jačanje sposobnosti organizacija civilnog društva za unapređenje mogućnosti aktivnog sudjelovanja i socijalne uključenosti umirovljenika.

U skladu s epidemiološkom situacijom 28. siječnja 2021. godine putem on-line platforme ZOOM, održana je početna konferencija projekta „Aktivni u starosti“. Na konferenciji su predstavljene elementi i ciljevi projekta, glavne aktivnosti i uloga partnerskih organizacija. Početnu konferenciju započela je voditeljica projekta Sanela Čuljak, a nazočnima se obratio i gradonačelnik Grada Vinkovaca Ivan Bosančić poželjevši da ovaj projekt bude primjer za sve buduće projekte jer ovim projektom, kako je naglasio, imamo priliku dati nove mogućnosti osobama treće životne dobi. Nazočnima se obratio i Ivan Colarić, predsjednik Gradske udruge umirovljenika grada Vinkovaca. Zahvalio se Agenciji VIA i Gradu Vinkovcima na dosadašnjoj pomoći pri prijavi i provedbi projekta. Nositelj projekta je Gradska

udruga umirovljenika grada Vinkovaca a partneri su Vinkovački plivački klub, udruga Mladež Vinkovaca XO i Grad Vinkovci. Trajanje projekta je 24 mjeseca. Ukupna vrijednost projekta iznosi 1.025.236,60 kuna, od čega je 85% ukupno prihvatljivih troškova osigurano iz Europskog socijalnog fonda dok je ostalih 15% sredstava osigurano iz Državnog proračuna Republike Hrvatske.

Projekt „Aktivni u starosti“ pridonosi jačanju kapaciteta organizacija civilnog društva za provođenje programa aktivnog starenja na lokalnoj razini namijenjenih povećanju kvalitete života i socijalne uključenosti umirovljenika kroz razne aktivnosti, radionice. Projektom je obuhvaćeno 250 umirovljenika kojima je omogućeno uključivanje i sudjelovanje u što većem broju aktivnosti. Za uključivanje u projekt, bilo je dovoljno da predaju preslik osobne iskaznice te preslik rješenja o mirovini, odnosno izvadak iz banke izravno u prostorije udruge umirovljenika grada, Trg J. Runjanina 11. Zainteresirani su se mogli prijaviti i putem web stranice: <https://aktivniustarosti.com/>, e-pošte: aktivniustarosti@gmail.com., odnosno na tel:032-308-820. Projektu su se pridružile i članice Društva „Hrvatska žena“. U projektu se provode svakodnevne aktivnosti slobodnog vremena umirovljenika poput njihova druženja, pečenja i podjele kolača, gastro radionice, ali i sadnja cvijeća, obilježavanje bitnih prigoda poput Uskrsa, Božića, Valentinova, Dana

žena. Osim dnevnih aktivnosti slobodnog vremena u sklopu projekta uvrštene su i radionice hidrogimnastike, rekreativnog plivanja, tjelesne i zdravstvene aktivnosti na bazenima Lenije uz stručnu obuku, plesne večeri, likovne radionice i izrada rukotvorina. Na informatičkim radionicama aktivno, kao projektni partner, sudjeluje udruga Mladeži Vinkovaca XO čiji članovi sudjeluju kao potpora umirovljenicima u svladavanju informatičke i digitalne pismenosti.

Provedba programa dnevnih aktivnosti slobodnog vremena u sklopu projekta započela je 1.

veljače ove godine. Sukladno epidemiološkim mjerama i preporukama Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske, održane su prve aktivnosti predviđene programom dnevnih aktivnosti slobodnog vremena. U aktivnosti je sudjelovalo 6 članova udruge umirovljenika a nazočan je bio i predsjednik udruge Ivan Colarić. U sklopu aktivnosti obilježen je i Međunarodni dan žena, 8. ožujak kojemu je prisustvovao i gradonačelnik Ivan Bosančić te darivao prisutne umirovljenice uručivši im tulipane, vjesnike proljeća. Kroz dnevne aktivnosti projekta „Izrada i podjela kolača“ naše umirovljenice pekle su autohtone domaće kolače koje su 23. ožujka ove godine dijelile na Trgu bana Šokčevića građanima. U izradi i podjeli kolača posebno su se istaknule članice Društva „Hrvatska žena“ Vinkovci.

Posebnost u predviđenim aktivnostima sprječavanja usamljenosti činit će radionice socijalizacije i kućne obuke pasa koje bi uslijedile nakon udomjavanja napuštenih pasa iz vinkovačkog azila. Projektom će se udomiti 12 pasa, 6 od strane umirovljenika, 6 od strane članova Mladeži Vinkovaca XO.

Ankica Tadić

OBILAZAK STANA U ZAGREBU

DONACIJAMA DO KVALITETNIJEG BORAVKA

Tijekom ove godine nas nekoliko, zajedno s predsjednicom, otišle smo u Zagreb kako bi obišle stan na Ravnicama u kojemu po potrebi borave teško bolesna djeca i njihovi roditelji.

Prvi puta snimile smo situaciju i uočile više nedostataka i dotrajalog namještaja.

Zahvaljujući materijalnoj pomoći županije, 4 grada i 16 općina Vukovarsko-srijemske županije koji su se uključili u naš projekt (1 grad i 10 općina nije uključeno) održavanja stana u Zagrebu, uspjeli smo puno toga obnoviti.

U kupnji ormara, garniture za dnevni boravak, posteljine i ručnika, sudjelovala je svojom donacijom vlasnica „Našeg doma“ Vinkovci Eva Vulić, a za prijevoz i montažu namještaja „Plinara,, i volonteri Crvenog križa Vinkovci. Djed dječaka koji

je boravio na liječenju na klinici tih dana, oličio je dio stana. Razne popravke, a bilo ih je podosta, učinio je suprug naše članice Jasminke Parat.

U odnosu na prvi posjet, u drugom smo bile zaista oduševljene izgledom cijelog prostora i radosne da ćemo barem udobnošću malo olakšati dane boravka roditelja i bolesne djece. Osim pokušaja prostor su oplemenile slike naših umjetnika, a mnoge su članice donirale igračke, društvene igre i slikovnice. Neke sasvim nove knjige donirala nam je knjižara „Verbum“ Vinkovci.

U studenom realizirale smo poklon karticu iz Konzuma tako da smo popunile ostavu u stanu potrepštinama za domaćinstvo a sanitarije sredstvima za higijenu. Daljnju brigu o kartici i kontaktu sa korisnicima stana preuzele su dvije časne sestre iz reda „Malih sestara“ Zagreb.

Svima koji su sudjelovali u ovim akcijama od srca zahvaljujemo.

U ime Društva „Hrvatska žena“ Vinkovci

Marija Mišetić

Cijepiti se? DA ili NE?

Dok se ovaj časopis pojavi, ta će dilema vjerojatno već biti prevladana! Pa ipak, u ovom momentu ona je još jako prisutna među građanstvom.

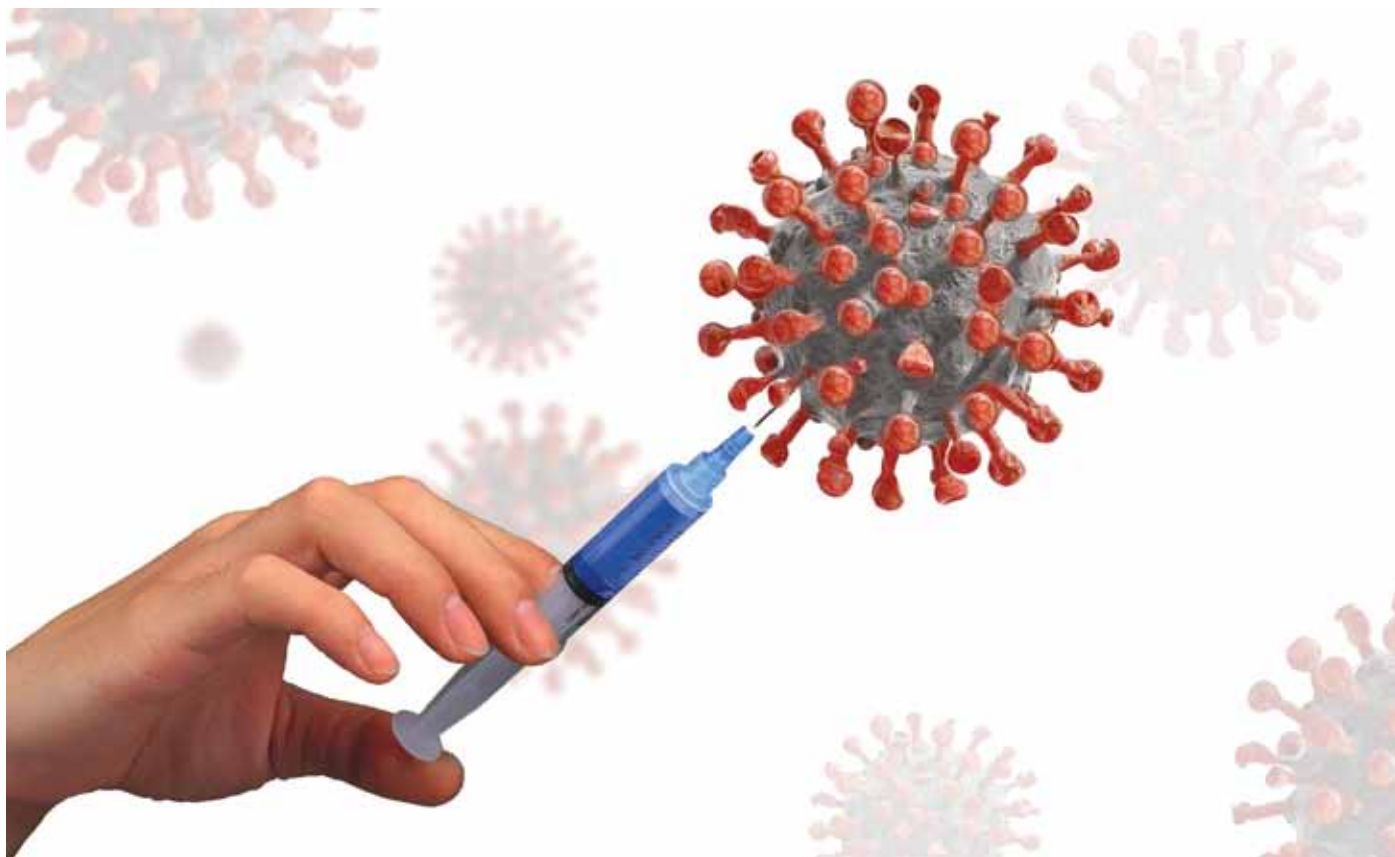
Zašto se ne vjeruje stručnjacima? Pa, neki misle da oni NIŠTA NE ZNAJU! Da ili ne?

Doista, ta grupa virusa, odavno prisutna među životinjama, tek se nedavno pojavila među ljudima, i tu se naglo proširila ne nailazeći na imunološki otpor. I zaista, o novoj bolesti niti stručnjaci nisu znali dovoljno, ili ništa, i trebalo je vremena da se prikupe nužni podaci. I mnogo se griješilo; sjetimo se kako je Švedska dopustila da se virus neometano širi među pučanstvom, vjerujući da će se tako prirodnim preboljenjem infekcije, steći „imunitet krda“: odnosno da će narod u visokom postotku steći imunost; nažalost mnogi nisu preboljeli...Liječnici su shvatili nakon početnog šoka, da je virus smrtonosniji negoli se itko plašio, a još su uvijek pojedini političari hrabрили (ili zavaravali?) narod da se radi o „običnoj gripi!“. Pa i kada su ljudi na TV vidjeli mrtvačke sanduke iz Ber-

gama, ili Brazila, bilo je prepametnih koji su tvrdili da je sve to lažna propaganda koju šire farmaceutske firme samo u svrhu zarade! Dakle, **SHVATIMO: bolest je opasna i potencijalno smrtonosna i virus postaje novim mutacijama sve opasniji, i taj proces za sada još nije savladan!**

Pa i zaštitne opreme u prvo vrijeme nije bilo dovoljno; uvozila se iz Kine. Previše je medicinskih radnika zaglavilo pokušavajući pomoći bolesnima, a bez zaštitne opreme. Civili i dan-danas ne vole, i čak odbijaju nositi zaštitnu masku, tvrdeći:

SMETA MI! Ma samo psihološki! Stvar navike! Još prije korone vidjeli smo kako istočnjaci nose maske i u autobusu, i po vani, naprosto radi zagađenja zraka, alergije, ili potencijalne bilo kakve opasnosti... Neki kažu: MASKA JE NEDJELOTVORNA! Virus je manji od pora na maski, i bez problema ulazi u dišne putove! Točno, virus je sitniji, ali je najrjeđe prisutan kao slobodno lebdeće tijelo u atmosferi, najčešće je „zarobljen“ unutar kapljica aerosola, sline i sluzi koju nosilac virusa izbacuje u okolinu govorom, pjevanjem, vikanjem, kašljanjem, kihanjem, ljubljenjem itd., a te kapljice aerosola znatno su krupnije od pora na maski, ne samo onaj najboljoj, specijalnoj, već i od pora na najprostijim

tekstilnim maskama. Čak i šal omotan preko usta i nosa u nekoj mjeri štiti od udisanja aerosola! Dakle, **SHVATIMO: maska je djelotvorna! Ne štiti 100 %, ali štiti u velikoj mjeri! I bit će nam potrebna još dugo !**

Držimo razmak! Izbjegavanje rukovanja i održavanje razmaka među prijateljima, pa čak i slučajnim prolaznicima, najjeftinija je mjera zaštite, ali se i najčešće krši i zanemaruje! Čovjek je socijalno biće, želi kontakt i bliskost sa sugovornicima, a nevidljivi virus i opasnost zaboravlja. Pogledajmo crkveni zbor ili navijače ili sudionike na svadbi koji pjevanjem ili urlanjem rasijavaju aerosol... Pogledajmo posjetioce u kafiću koji približe glave nad stolicom, dok diskretno šapuću nad šalicom kave... A tek zaljubljeni? Doista, mladim ljudima jako je teško održavati razmak... A bilo bi potrebno!

Boravak u zatvorenom prostoru? Logično je da aerosol poprima višu koncentraciju unutar zatvorene prostorije, i mogućnost zaraze je proporcionalno uvećana čim se ondje duže boravi. Tipičan a loš primjer su svadbene svečanosti gdje se u dvorani razdragano govori, pjeva, pleše, skače i grli, jede i pije, a netko tko i ne zna da je zarazan, raznosi aerosol! Sati, ondje provedeni, dopustit će da poneko udahne aerosol, ne jednom, već i mnogo puta i time

u organizam unese veću količinu virusa / otrova! /; klinička slika bolesti mogla bi biti znatno teža od prosječne... A tko će po zimi provjetravati svadbenu dvoranu i oznojene plesače izložiti propuhu? I da li će itko tražiti Covid-putovnicu? Ili prebrojavati broj sudionika ?

Pa i te „putovnice“ : potvrde o preboljeloj zarazi ili obavljenom cijepljenju...svakako imaju vrijednost, ali samo relativnu jer i oni cijepljeni mogu biti zaraženi, dakle nosioci virusa, a većinom bez znakova bolesti, pa i sami ne znaju da su okolini potencijalno opasni! Ipak, korisne su i sve ih države koriste, jer ipak umanjuju vjerojatnost, dakle samo vjerojatnost zaraze u zatvorenoj grupi kao što su bolnice, socijalne ustanove, starački domovi, škole i vrtići i ili radnici u pogonima. Dodatno, oni koji te potvrde ne posjeduju, morat će se češće testirati, a moguće i platiti testiranje, a i radno mjesto moglo bi doći u pitanje; to će vjerojatno privoljeti one ne-cijepljene da se ipak, ako i protiv volje, dadu cijepiti!

A zašto se velik broj ljudi do sada nije odlučio za cijepljenje, za najefikasniji način zaštite?

Teško mi je dati odgovor, jer se ne mogu domisliti niti jednom pametnom razlogu za odbijanje...

Neki ne vjeruju u kvalitetu cjepiva. Cijepio

se ili ne cijepio, mogu se zaraziti! Točno! Ipak vjerojatnost zaraze znatno je manja među onima koji su uredno cijepjeni.

Neki se boje nuspojava. U nuspojave broje čak i strah od injekcije, pa bi se cijepili kada se smisli način cijepjenja oralnim putem ili putem spreja za nos! A do tada bi iskušavali sudbinu?!

U nuspojave ubrajaju i lokalnu bol na mjestu injekcije, lokalni edem ili i temperaturu koja traje dan-dva! To je sve moguće, ali od neznatne medicinske važnosti! Ozbiljna i po život opasna je tromboza sa teoretski mogućom posljedičnom embolijom; bilo je nekoliko smrtnih slučajeva. Ipak ta je nuspojava registrirana, statistički promatrano, na neznatnom broju slučajeva...No nije dovoljno naglašeno da svaki imunološki proces u sebi sadrži i povećanu sklonost trombozi i dobije li netko prirodnim putem bolest, i opet će prirodno uslijediti slični, samo još jači i uporniji proces tromboze koji i opet može završiti smrtonosno; opasnost je još veća negoli sklonost trombozi nakon cijepjenja !!!

Neki ne vjeruju u korisnost cijepjenja, jer se već nudi i treća doza, a možda i četvrta ili peta; ili ćemo se moguće morati docjepljivati svake godine? Moguće; zaista moguće! Svaka primljena doza cjepiva pojačava i ubrzava imunološki odgovor i time nas čini otpornijim na moguću zarazu, ali dok god virus ima priliku da se širi među necijepjenim stanovništvom, on se i mijenja i prilagođava, i postaje potencijalno zarazniji a možda i opasniji. Hoćemo li ga ikada iskorijeniti? Da smo unutar zadnjih godina dana imali dovoljno cjepiva a i političke volje da imuniziramo ne samo bogate zemlje, već i kompletno stanovništvo čitave zemaljske kugle, moguće da bismo i uspjeli... Ovako, virus je u međuvremenu razvio brojne varijante i to će činiti i nadalje a pitanje je kada će Afrika i Južna Amerika biti procijepjene u visokom postotku; za očekivati je da će virus i moguća infekcija tinjati još godinama diljem svijeta u većoj ili manjoj mjeri.

Neki se nadaju sreći i očekuju da ih virus ne sustigne! Uzdaju se u domaće lijekove, kao rakija i bijeli luk, i neka to slobodno troše u umjerenoj količini, da ih ne sustignu posljedice neumjerenog liječenja. Drugi korisnim smatraju vitamine, cink ili Beta-glukan; sve su to pomoćna sredstva nesigurne efikasnosti. Želiš li izbjeći virus, morao bi živjeti poput pustinjača, ili svjetioničara na kakvom pustom

otoku, i izbjegavati bilo kakav kontakt sa ljudima; da li je to moguće? I tko je na to spreman?!

Ili se neki nadaju da će kao mladi i zdravi lako preboljeti zarazu, te im cijepjenje i ne treba. Većinom i jest tako; ipak poigravaju se sa sudbinom i kockaju sa zdravljem; sve je više primjera da i mladi mogu loše završiti.

Neki se nadaju djelotvornom lijeku; radije će piti kakve tablete čija je provjerenost a i efikasnost manje sigurna a nuspojave lako moguće češće, negoli je to slučaj sa cjepivom.

Neki pobožni kršćani očekuju da ih Dobri Bog zaštiti; pa im cjepivo i ne treba; no zar nije i sam Gospodin Isus rekao: Ne iskušavaj Boga! Ta, naša vjera kaže da su znanstvenici uz silan trud ali ne bez Božje pomoći i uspjeli proizvesti cjepivo na dobrobit čovječanstvu; dakle, cjepivo je u neku ruku Božji a sigurno ne vražji dar! Konačno, i sam se Sveti Otac dao cijepiti!

SHVATIMO: NEDVOJBENO je da je cijepjenje daleko najsigurniji način zaštite. Točno je da se i uredno cijepjeni ljudi mogu zaraziti, oboljeti, pa i umrijeti; sve je to točno; pa ipak vjerojatnost da im se dogodi teški oblik bolesti je dvadeset, barem dvadeset puta manja, a nakon Booster- doze još manja, negoli što će se to desiti onima što uporno odbijaju cijepjenje. Tih je, doduše, postepeno sve manje, jer gomilaju se dokazi u prilog korisnosti cijepjenja.

Zašto se ne donese zakon o potrebi obaveznog cijepjenja? Jer zadire u pravo slobodnog izbora svakog pojedinca? Pravni je to problem a ne medicinski! Osobno, smatrao bih taj potez dobrim! Tu i tamo, već se oprezno čuju takve najave; barem za neke skupine korisnika; očito da je u demokratskim režimima teško donijeti obvezujuće odluke! Čudno; kada je donesen zakon o potrebi obaveznog vezanja pojasa u vožnji, nitko nije protestirao protiv zadiranja u osobne slobode; doduše pojas je prihvaćen tek nakon što je kazna za nekorištenje više puta postrožena!

Katastrofalne brojke unutar posljednjih mjesec dana, a to pišem na dan sv. Martina, unijele su strah i među necijepjene; očekujem da će slijedećih tjedana narod u stampedu navaliti na centre za cijepjenje i konačno obaviti ono što su mirno mogli i trebali učiniti mjesecima ranije.

Branko Potočić dr.med

TRI PJESME JADRANKE RADOVIĆ

HVALA

Prijatelju duše moje
snago kojoj zahvaliti kličem
zauvijek Tvoje Riječi ostaju,
ljubavlju sjaje
kao zvijezde koje mislimo
dohvatiti ne možemo....

dotičeš ih
u oku kada glavu podigneš
rastu u srcu
u toplini divljenja pred Stvoriteljem

u hladnoći
otkrivaju Tvoje crteže po prozorima

rastu u dječjem
osmijehu
molitvi malih ručica
kada grle majku oko vrata

a ti podižeš dijete i smiješ se
sretan u njihovoj radosti

SIGURNA

sigurna sam
ljubiš me

sigurna sam
živ si

sigurna sam
uvijek si tu

HVALA TI MAJKO

u krilu koje nosilo te
u odjeku srca ispod kojeg si rastao
uronio tiho
ne želeći slušajući samo otkucaje

da
žena ta
majkom je zoveš
sve u tebi daje njen miomiris
njenu snagu
ljubav koju ti je po krvi dala

u očima odjeci sklapaju svoje priče
pretvarajući se u vrijeme
koje
provela je uz tvoje dječje bolesti
igre

uz tvoje zadaće i crteže kojima si se toliko radovao
jer bili su
najljepši u razredu
i nije ti bilo važno hoće li svi vidjeti
znati
nisi ga ti nacrtao

tvoj je bio najljepši
jer ga je nacrtala ruka
tvoje majke

koja je toliko puta
utjehu dala tvojim obrazima
brišući suze

Hvala ti majko

KRIZANTEMA-ZLATNI CVIJET DUŠA

Krizantema (*Chrysanthemum*) je višegodišnja biljka koja svoje korijene vuče iz drevne Kine i Japana. Dok sam bila još mala, uvijek sam se pitala zašto se od svih biljaka baš krizanteme nose na groblje. Imala sam im svoju tezu. Glavni razlog ili barem jedan od razloga zašto se krizanteme nose na groblje je taj što su to biljke koji svoj vremenski ciklus započinju u kasnu jesen. Dakle, možemo slobodno reći da je krizantema među posljednjim cvjetnicama koje se pojavljuju na gredicama. Sad je, nadam se, malo jasnije zašto je krizantema aktualna za vrijeme ovih blagdana.

Znate li da zapravo na groblje nosite posebnu vrstu bogatstva. Krizantema je dobila ime iz grčkog jezika *chrysos* što znači zlatni, a *anthos* što znači cvijet, što nas dovodi do zaključka da nosite blago i bogatstvo svojim najdražima. Nešto više o ovoj jesenskoj kraljici.

Moje poštovanje, dragi ljubitelji moje malenkosti...Ja sam Krizantema kako ste već ranije i

pročitali, mojih sestara ima jako puno, sve skupa brojimo oko 30 rodova, sve smo predivne, ali to ću prepustiti vama da ocijenite. Ja sam vam dobro razvijena i razgranata biljka, svakodnevna tjelovježba i ojačana sam i zdrava, pa me i nije tako lako polomiti. Moji listovi su vam perasti, izgledom dosta podsjećam na kamilicu pa me neki zovu i lažnom kamilicom. Izgledom podsjećam na mali grmić, imam veliki broj stabljika u jednom grmu i na vrhu vam nosim malo sunašce. Tako ja sebe volim opisati od milja. Moji cvjetići su sastavljeni od velikog broja latica koje pri zalasku sunca vješto skupljam u malu gombicu. Zbilja me ima u različitim oblicima i bojama, sitnih cvjetića i onih velikih gombi..., pa tko voli nek izvoli, izbora imate.

Po obliku cvjetne glavice koja je zapravo cvat s mnogo sitnih cvjetova razlikujemo jednostavne, pune, polupune, anemonaste glavice koje se zatim opet dijele prema vrsti i položaju latica.

Uz tradicionalnu žutu, popularne boje su i

bijela, ružičasta i crvena. Prema vjerovanju jednog kineskog filozofa onaj koji uzgaja krizanteme bit će sretan cijeli život. Ako se pitate zašto, onda je red da vam iznesem nekoliko nepobitnih činjenica o ovoj jesenskoj kraljici. Kao prvo, uljepšava vam cvjetne gredice, kao drugo postoji u toliko oblika i boja da vam naprosto mami osmijeh na lice i kao treće krizantema nije samo ukrasna biljka, ona je i izrazito ljekovita. Ne nosi ona bez razloga titulu kraljice.

Krizantema čisti krv, izgoni crve i umiruje, tako započinje opis ljekovitog djelovanja krizanteme, koja u narodnoj medicini važi kao dobro sredstvo u liječenju raznih tegoba:

-bolesti želuca i crijeva (slab rad želuca, katar, upale, infekcije, antihelmitik za odstranjivanje parazita iz crijeva)

-raznih grozničavih stanja (prehlada, gripa, malarija)

-ženskih bolesti (većinom se rabi kod neredovitih ili izostalih mjesečnica kao i kod infekcije materice, bolnih mjesečnica, mjesečnica koje su praćene glavoboljom ili migrenom)

-za smirenje (kod napetosti, raznih neuroza, zabrinutosti, histerije)

-bolesti glave (glavobolja, migrena, reumatske glavobolje, napetosti)

-respiratornih (čaj pijemo s medom od kadulje kod kašlja, nazeba, prehlade, gripe, bronhitisa, astme te ostalih plućnih bolesti).

Za vanjsko liječenje rabimo čak za ispiranje ili stavljanje obloga, kod tegoba kao što su razne kožne nečistoće i ujedi i ugrizi raznih insekata.

Iako smo joj mi Europljani očito dali titulu cvijeća za groblje, krizantema je u Japanu i Kini simbol vječnog života, moći, obilja i sreće. Razlog toga što je mi poistovjećujemo sa smrću leži u tome da je krizantema rijetko cvijeće koje cvjeta na pragu zime pa joj je stoga vjerojatno i dodijeljena simbolika prolaznosti. Kako bilo da bilo, krizanteme su vječni pratitelj naših najmilijih, i da nema njihovih čarobnih boja odlazak na groblje bio bi još turobniji i teži, tako da nam svakako olakšavaju i uljepšavaju taj blagdan.

Magdalena Parat

Udruga žena „Žena” Općine Andrijaševci

PREDANIM RADOM DO PREPOZNATLJIVOSTI

Udruga žena „Žena” iz Rokovaca i Andrijaševaca osnovana je 2007. godine. Cilj osnivanja Udruge „Žena” jest razvijanje i poticanje aktivnosti žena koje pridonose boljoj kvaliteti života u zajednici. To se prvenstveno odnosi na ranjive skupine kao što su osobe starije životne dobi, djeca i mladi s poteškoćama u razvoju i dugotrajno nezaposlene žene, s naglaskom na one iz izoliranih seoskih zajednica koje zbog socijalnog okruženja i patrijarhalnog ustrojstva obitelji nisu ravnopravne sa ženama iz većih urbanih sredina.

U početku svoga rada Udruga je imala oko pedeset članica, a sada aktivno sudjeluje njih 25. Počeci rada bili su vrlo teški, a razlog tomu je način financiranja Udruge, koji se obavljao prikupljanjem

članarina. Međutim entuzijazam i vidna potreba za ovom vrstom druženja bili su nam veliki motiv da ustrajemo i održimo se do danas. Imali smo volju, viziju te smo išli korak po korak. Uz pomoć naših sumješтана organizirali smo razne aktivnosti poput aerobika za sve žene, razne humanitarne akcije, radionice, predavanja, izlete.

Kako smo sazrijevali kao udruga tako su sazrijevale i naše ideje o realizaciji ciljeva i ostvarivanje misije zbog koje je Udruga i osnovana.

Od 2014. godine našu djelatnost i aktivnosti usmjerili smo ka osmišljavanju i provođenju projekta-

ta koji kroz edukaciju i usluge u zajednici podižu razinu kvalitete života starijih i nemoćnih osoba. Nastojimo povećati informiranost žena o njihovim pravima, poticati na aktivno uključivanje u život zajednice, isticati važnost za brigu i prevenciju ženskog zdravlja, ojačati ekonomski status i neovisnost žena iz ruralnih područja.

U skladu s time, a zahvaljujući financijskoj pomoći Općine Andrijaševci i Vukovarsko-srijemske županije, Udruga je provela niz vrijednih projekata:

- Žena može sve
- I ti to možeš
- Vježbom do osmjeha
- Emocionalno jaka
- Ljeto za nas
- Sretna žena, zdrava žena

Neke od glavnih djelatnosti naše udruge koje se tijekom cijele godine obavljaju na području Općine Andrijaševci su organizacija radionica s ciljem zajedničkog druženja žena u slobodno vrijeme, izrada suvenira i ukrasnih predmeta namijenjenih za izložbe, proizvodnja raznih predmeta od različitih materijala (svila, drvo, keramika, staklo, papir i drugi materijali), sudjelovanje i organizacija aktivnosti u raznim događanjima u općini i Župi, suradnja s drugim udrugama, podrška najranjivijim skupinama u našem okruženju kroz posjete i organizaciju aktivnosti namijenjenih njima, organizacija predavanja i edukacija žena o ženskim pravima, o zaštiti svih oblika zdravlja, oblicima nasilja i njihovom sprječavanju, itd.

Tu se posebno ističe suradnju sa Udrugom „Klupko“ iz Vinkovaca čiji je cilj prevencija i zaštita mentalnog zdravlja, čija su predavanja i edukacije

jedne od najposjećenijih.

Sve članice u skladu sa svojim mogućnostima vrijedno i predano sudjeluju u svim pripremama za godišnje aktivnosti koje su kroz svaki mjesec ispunjene ovisno o godišnjem dobu.

U siječnju se pripravamo za poklade i već tradicionalne maškare. Izrađujemo kostime te u vrijeme poklada obilazimo naše mještane koje nastojimo razveseliti pjesmom i plesom. U vrijeme poklada sudjelujemo u tradicionalnom dočeku naših konjanika za koje s veseljem pripravamo tradicionalne slavonske delicije - krofne, čvarkušice, kiflice i masnice.

Mjesec ožujak rezerviran nam je za odlazak na Sportske igre žena koje se već tradicionalno održavaju u Malom Lošinj. Svjesni činjenice da je suvremeni načina života, kojeg karakteriziraju brzi tempo života, nedostatak slobodnog vremena i nedostatak tjelesne aktivnosti, posebice kod žena, uzrok porastu stope oboljenja od kroničnih bolesti, nastojimo čim više potaknuti naše članice na fizičku aktivnost.

Mjesec travanj bogat je brojnim aktivnostima, kao što su organizacija Sajma zdravlja na kojem predstavljamo našu Udrugu i našu Općinu izložbom raznih rukotvorina i domaćih delicija. Travanj je predviđen i za uskršnje radionice, uskršnji sajam kao i obilazak naših starih i nemoćnih koje u te blagdanske dane nastojimo obradovati posjetom, lijepom riječi i uskršnjim košaricama. Osim humanitarne svijesti ovo je zajednički doprinos nastojanjima da se našim starim i nemoćnima uljepšaju blagdani, da pomažući drugima pomažemo i sebi samima.

U mjesecu svibnju, već tradicionalno, organiziramo jednodnevni izlet, a do sada smo posjetili Park prirode Kopački rit - ptičji raj i sklonište stotine ptičjih vrsta, Park prirode Jankovac, Sarajevo u ko-

jem smo se upoznali s kulturnom baštinom Bosne i Hercegovine, Marijansko svetište u Tekijama, Petrovaradinsku tvrđavu i rodnu kuću bana Josipa Jelačića.

Kao i svake godine, iznimno nas raduje sudjelovanje na Bosutskim danima krajem lipnja prilikom kojih se obilježavaju Dani Općine Andrijaševci. Pripreme za Bosutske dane traju kroz cijelu godinu. Jedna od dražih nam aktivnosti jest organizacija Likovne radionice za naše najmlađe i njihove roditelje u parku uz Bosut.

Za naše najstarije mještane organiziramo mjerenje krvnog tlaka i razinu glukoze u krvi. Ova jednodnevna akcija omogućava nam da potičemo svijest o važnost pravilne prehrane i tjelesne aktivnosti kod naših mještana, a posebice onih koji boluju od kroničnih bolesti.

Svoj doprinos kroz sve tri večeri održavanja Bosutskih dana članice Udruge daju vrijedno pripremajući poznate slavonske „poderane gaće“ koje su jedna od glavnih poslastica na ovoj manifestaciji.

U sklopu Projekta „I ti to možeš“ koji provodimo tijekom mjeseca kolovoza, a koji je sufinanciran od strane Općine Andrijaševci, omogućujemo našim članicama upoznavanje s otocima u Jadranskom moru i upoznavanje s ljepotama nacionalnih parkova. Tom prilikom dosad smo upoznali otoke Drvenik, Čiovo, Vis, Pašman, Nacionalni park Kornate i Nacionalni park Plitvička jezera.

Bogata jesen u našoj lijepoj Slavoniji potiče nas na dodatni rad te već tradicionalno kuhamo domaći pekmez od plavih šljiva i domaću rajčicu od koje pravimo umak. Sreća nije samo kada smo sami sretni, briga za druge ispunjava naša srca, a osjećaj

pomaganja vodi do spoznaje da bolji svijet postoji. To je posebno vidljivo u obilasku domova naših starih i nemoćnih mještana koje darujemo našom zimnicom; za njih je to susret u kojem se rađa nova nada, nada da nisu sami i napušteni, a za nas je to susret koji nam ispunjava srca i potiče našu spremnost za pomoć drugima.

Vrijeme adventa vrijeme je radosnog iščekivanja. Kako bismo u tom tonu obilježili blagdansko vrijeme i othrvali se pretjeranom komercijalizmu i naglasku na materijalnu potrošnju koja obilježava blagdanske dane, nastojimo svojim aktivnosti slaviti duhovne vrijednosti. Radionice izrade božićnih aranžmana, izrade kolača te posjet starim i nemoćnima, djeci i mladima s poteškoćama u razvoju daju nam dublji smisao Božića, a u njihove domove unosimo radost Božića i osjećaj da nisu sami i napušteni.

Vrijeme Adventa prilika je za posjet nekoj od adventskih destinacija, pa smo unazad nekoliko godina posjetili advent u Zagrebu, u Budimpešti i Beču. Ovu godinu planiramo posjetiti Opatiju i Opatijski sajam čokolada.

Zahvaljujući predanom radu naših članica ali i velikoj potpori Općine Andrijaševci rad naše udruge prepoznat je u cijeloj Općini, a i šire te je popraćen lokalnim medijima koji redovito izvještavaju o našim djelatnostima. Prepoznatljivost u našoj zajednici najveća nam je nagrada za ono što radimo već dugi niz godina, a samim time i dodatni motiv za sve ideje i projekte koje proizlaze iz naše male udruge, a kojih uistinu ne nedostaje.

Svjetlana Draženović

ENIGMATIKA

PREMETALJKA

Za staru gospodu
I FRAK JE u modi,
a vožnja **kočijom**
njima isto godi.

ČITALJKA

Ante na krov nekad
penjao se često
i TV-u sliku
popravljao vješto.

MIJENJALJKA

Kemičari znaju
(tako kruže priče),
od **vrbe** ispeći
alkoholno piće!

DOPUNJALJKA

Probudi se grad i selo
okićeni svi u bijelo
i putovi i drveće,
pobijelilo čak i cvijeće.

UMANJIVALJKA

Dok u **hladu** sjedim
straga iza kuće,
neka **ptica** svoju
pjesmicu cvrkuće.

Nebom lete pahuljice,
bijeće nam se sve ulice,
prekrivaju dol i brijeg,
to je noćas pao _____.

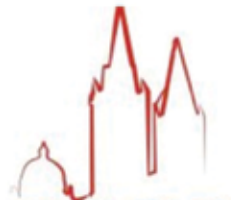
SPAJALJKA

Jedno **slovo** abecede,
koje i broj zna bit' rimski,
gripu nikad ne dovede
kad nastupe dani zimski.

POSVAJALJKA

Vrijednom **učeniku**
ništa teško nije
u **biskupskom gradu**
ravne **Slavonije**.

Nekog dana, čuj ponovno,
otkri zašto je **otporno**:
„Da vam kratko rezimiram:
Puno **citron** konzumiram!“

ST

Rješenja: fijaker, antena, rakita-rakija, sjena-sjenica, snijeg, đak-Đakovo, I-imun

BLAGDANSKA SKANDINAVKA

❄️	PRIGODNA ČESTITKA	RIJEKA U FRANCUŠKOJ	IVAN MEŠTROVIĆ	GRAD U MADARSKOJ	TENISAČICA KONJUH	RADUIS	❄️	PRAMEN (PJEŠNAČKI)	„OMLADINSKI VATERPOLSKI KLUB“	NATREJ	STIH OD 8 SLOGOVA	SLOVO S KVAČKOM	UGAO	OBTELI TAL. GRADITELJA VIOLINA
VRSTA UMETNIČKA							POLNOĆKA PREKRIVEN INJEM							
LITERARNO DJELO							SEVERNE JELE MJEŠTO U AUSTRIJE					PAMET, INTELEKT PRICEYVODAKI SJEVENA		
EKONOMSKI INSTITUT			DAN PRIJE BOŽICA DORUJ DIO LEBA							RIJEKA U RUŠEJ ODGOVNE ZAVOD				
TRČANJE					„ON A MISSION“ BEKRIJA, LELA				OZEDANA OBALA „CRO COP“ FILIPOVIĆ				TONA „NUMERO“	
ZNAK (JRAČ.)				BRVNO PIRAMO. DRAGOJEVICA				MJEŠTO U RUBINJSKOJ DATA DEPLAY UNE						
„NORD“		1. BANFIĆ NEKAD SKLADATELJ ODAK					HRVATSKI PRIVOLISAŠ UBORAK							ALPINEŠ BOŽIC
OKOČENO ZMAZELENO STABLO														SIEMING BOŽICN ...
SOBA						2. SLOVO GRAGOLICE IZOSTAJATE				NEW KERTING TEAM BOG JUŽ VIETRA				
ŽELJKA ANTUNOVIĆ			MIMA BORAC JLIN AUSTRALSKI INDI				RUDARI U OKOLJ GILIMAC ČEVAN							
RIJEKA U BESARABE					DUGOREPA PARIĞA POLITIKAR ČAČIĆ			OVARAC KOD MALMOA JEDAN VOKAL						
5. SLOVO ABECEDNE		MUSL. Ž. JME BOŽICNE DEUCIDE								GRČKA BOŽICA SREĆE				
❄️	POZNATE CIGARE INJEM													
GLAVICE OLSEN			OPEN DATA INSTITUTE SLOVENSKI VOLUNTERIŠTOR				MEJAR BONO TU L. NIKSON							
POREDATI								GLUMICA GARDNER						
ŽENSKO BJE														
MJEŠTO KOD OPATJE							ANTUNI VREDOLJAK „AMPER“							
KRAJKI ANTIČKI BOROKAZ				PATKA										

Slavko Tomerlin:
*Badnjak u
Slavoniji*

Novogodišnja zabava je završila. Sada možeš
abdicirati!

Izlazite?
Ne, baš smo krenuli na spavanje.

Časna riječ! Samo će te cijepiti protiv bjesnoće.

Stare fotografije i sjećanja

NEKAD DAVNO RINGILŠPIL NA POČETKU KRNJAŠA

O kulturnom dijelu Vinkovaca Krnjašu napisane su mnogi tekstovi, opjevan je u pjesmama, uvijekovječen u starim fotografijama, živi u sjećanjima njegovih nekadašnjih stanovnika. Taj stari vinkovački sokak uz lijevu stranu rijeke Bosut, nekad ulica s nizom tipičnih dvostrešnih kuća, zabatom okrenutih prema ulici i uglavnom građenih od čerpića, u 19.stoljeću naselili su stari šokački rodovi. U Krnjašu ili Ulici Josipa Kozarca rodili su se, živjeli i stvarali, hrvatski književnik Josip Kozarac i njegov sinovac Ivan Kozarac i mnogi drugi uglednici. Na početku ulice uz Bosut Vinkovčani su svojedobno postavili spomenik uglednom mještaninu Josipu Kozarcu, rad akad.kipara Vanje Radauša. Upravo na toj lokaciji nekad davno u ljetno vrijeme „radio“ je ringilšpil ili vrtuljak. Vjerni dokument predstavlja fotografija do koje smo došli zahvaljujući dobrohotnosti Vlaste Urbihe, prof.,

koja je živjela u Krnjašu i koja se s nostalgijom sjeća svog djetinjstva i bezbrižnosti koju joj je pružala ta ruralna sredina. Fotografija je snimljena 16.kolovoza 1936.godine i prikazuje trenutak vrtnje i u pozadini niz kuća od kojih su neke porušene i sagrađene nove čime je u znatnoj mjeri devastirano ovo zaštićeno ruralno područje. Ostaju stare fotografije i sjećanja, već spomenuti spomenik Josipu Kozarcu i prije nekoliko godina obnovljena kuća Ivana Kozarca te podignut spomenik ljubavi Marije i Ivana Kozarca. Unatoč tome što je Krnjaš dobrano „nagrižen modernizacijama“ još uvijek je on dio grada u koji se rado dolazi, ulica je to koja budi sentiment, čuvstvenost, koja nas barem na trenutak vraća u neko mirnije i za starije generacije nezaboravno vrijeme. Fotografija koju objavljujemo tek mali je doprinos tome.

Milka Vida

IN MEMORIAM
ANA MARAŠEK rođ. TOMIČIĆ

9.svibnja 1942.- 17.listopada 2021.

Teško je prihvatiti ovako tužnu vijest da naša Ana više nije s nama. Otišla je iznenada u vrijeme kada zbog pandemije nismo stigle ni popiti kavu za njezin imendan, što smo inače prakticirale. Rekla je, slaviti ćemo kada se nađemo u sigurnije vrijeme, nikada nije kasno. Zatim su došli loši nalazi, ali nitko nije slutio da će to ići tako brzo. Silno nam nedostaje i kao da se još nadamo da to nije stvarno, da je otišla tamo gdje patnje i boli više nema. Nadamo se da je duša njezina u raj u pronašla spas.

Punih 25 godina bila je vrijedna i voljena članica našeg Društva, uvijek spremna pomoći, uvijek spremna na iskreni razgovor i dobar savjet u problemima, sve uz blagi osmijeh i pun o ljubavi.

Kažu da ima neka moć u dobrim ljudima, da su oni jaki i poslije smrti. Događa se da i dalje žive, po svojim riječima i djelima, a najviše po dobroti svoga srca. U ljudima je vidjela samo dobro. Takva je bila i naša Ana. Ona će nastaviti živjeti u našim srcima i s velikom ljubavlju i ponosom ćemo čuvati sjećanja na nju.

Draga Ana, neka te milosrdni Bog čuva u svom nebeskom kraljevstvu do našeg ponovnog susreta, u vječnosti

Počivala u miru Božjem!

Helena Kuharić

IN MEMORIAM
ANA DIZDAR

29.ožujka 1938.- 11.prosinca 2021.

Još jedna tužna vijest u ovoj kalendarskoj godini duboko je ražalostila članice Društva „Hrvatska žena“ Vinkovci. Nakon Ane Marašek svoj ovozemaljski put završila je još jedna Ana. U subotu, 11.prosinca 2021. godine preminula je naša dugogodišnja članica Ana Dizdar. Otišla je iznenada. Iako je bila u poznim godinama i narušena zdravlja nismo mislili da će tako iznenada počinuti, da će poći putem prema vječnosti.

Od samih početaka osnivanja Društva aktivno se uključila u brojne aktivnosti kako bi dobrotom svoga srca pridonosila humanitarnom djelovanju. Njezin divni karakter, suzdržanost, nenametljivost i iskreno prijateljstvo osvajali su mnoge i zbog toga je bila voljena i cijenjena. Bila je topla i blaga duša, dobronamjerna, bila je velika u ljubavi, boli i u patnji. Bolest i smrt sina srušila je dio njezina života. No, ipak je i u tako teškim danima smogla snage i nastavila činiti djela dobrote. Njezino humanitarno djelovanje duboko je utkano u povijest i egzistiranje vinkovačkog Društva „Hrvatska žena“.

Članice Društva zahvalne su joj za sve zajedničke dane, za uzornu i postojanu čovječnost i dobrotu, za iskreno prijateljstvo, za sve ono što je činila za opće dobro.

Milka Vida

Časopis Društva „Hrvatska žena“ Vinkovci - Izdavač: Društvo „Hrvatska žena“ Vinkovci, Duga 2, Vinkovci

Za nakladnika: Ljubica Potočić

Glavne i odgovorne urednice: Ljubica Potočić i Milka Vida

Fotografije: Ljubica Potočić, Zvonimir Tanocki, Jasminka Parat, pater Ilija Sudar, Sinikka Kukulj i Svjetlana Draženović

Grafička priprema i tisak: Tiskara Mar-tis Vinkovci - Naklada: 250 kom